

Man har derfor foreslaaet, at der i Bekendtgørelsen om Forbud mod Brug af andre Former af Acetylenlamper og -lygter end de godkendte optages en hertil sigtende Bestemmelse.

Naar der kun anvendes Acetylenlamper og -lygter af saaledes godkendte Typer, og naar Brugen af dem søges reguleret gennem Forskrifter som de foreslaaede, mener Udvalget at maatte tilraade, at det søges sikret, at de, saa længe de hidtil almindelige Lyskilder ikke kan bruges i sædvanligt Omfang, kan træde i Stedet for disse, hvor de svigter. Men hertil vil som tidligere paapeget kræves nogle Ændringer i de gældende Retsregler.

Ud fra disse Betragtninger skal man indstille, dels at der søges gennemført en Lov, hvorved der gives Justitsministeriet en lignende Myndighed til at træffe Bestemmelser om, i hvilket Omfang og paa hvilke Betingelser Acetylen maa bruges til Belysning paa Landet, som det nu i § 42 i Loven af 15. Maj 1868, § 36 i Reglementet af 1. Februar 1877 og § 37 i Loven af 21. Marts 1873 har for Københavns, Frederiksbergs og Købstædernes Vedkommende, dels at der udfærdiges Bekendtgørelser for København og Frederiksberg, hvorved de nu der gældende Forbud mod Brugen af transportable Acetylenlamper ophæves, for saa vidt angaar de Lamper, der er godkendt af Justitsministeriet, en Bekendtgørelse for Købstæderne, hvori en tilsvarende Undtagelse gennemføres i de ovennævnte Købstæder, medens der paa den anden Side nedlægges Forbud mod Brug af andre end de godkendte Lamper i de øvrige Købstæder, og en Bekendtgørelse for Landet af tilsvarende Indhold, dels at der søges udfærdiget et Tillæg til Sundhedsvedtægten for København, hvorefter Sundhedskommissionens Tilladelse til Anlæg af Gasledninger ikke kræves med Hensyn til de af Justitsministeriet godkendte Lamper med Acetylenudvikling i selve Lampen, dels endelig, at de to Bekendtgørelser, hvortil Udkast vedlægges som Bilag 1 og 3, og den Instruks, hvortil Udkast vedlægges som Bilag 2, udfærdiges.

Det er i det foregaaende stadig Haandlamper og Haandlygter, man har haft for Øje. Naturligvis kan det tænkes, at større Lokaler kan se deres Regning ved at anlægge smaa Acetylengasværker med Rørledningssystemer. Dette kan imidlertid efter de gældende Lovbestemmelser i København ske med Magistratens og paa Frederiksberg og i Købstæderne med Brandkommissionernes Tilladelse, og heri behøver der efter Udvalgets Formening ingen Forandring ske. Paa Landet, hvor saadanne Værker sikkert kun vil finde en meget ringe Anvendelse, vil det efter Udvalgets Mening være rettest, at det med Hjemmel i den Lov, som det foran er foreslaaet at søge gennemført, bestemmes, at de skal være underkastet Arbejds- og Fabriktilsynet mod en passende Afgift.

Hvad angaar Brandforsikringsselskabernes Stilling overfor Skader foraarsagede ved Anvendelse af Acetylenbelysning, er Forholdet det, at hvis der ved saadan Brug foraarsages »Ildebrand«, er formentlig samtlige her i Landet godkendte Selskaber, der forsikrer mod Brandskade paa fast Ejendom, og saa vidt vides langt den overvejende Del af de andre Selskaber, der forsikrer mod Brandskade, forpligtede til at yde Erstatning for den derved foraarsagede Skade. Herved bortses der selvfølgelig fra de Tilfælde, hvor den forsikrede ifølge de i Vedtægterne eller Policerne derom truffne Bestemmelser forbyrder eller fortæber sin Ret til Erstatning, fordi han selv eller en Person, for hvem han bærer Ansvar, har paasat Branden med Forsæt eller har forvoldt den ved grov Uforsigtighed. Og denne Undtagelse har noget større Betydning, end det straks falder i Øjnene, idet det nemlig formentlig maa siges, at grov Uagtsomhed foreligger, hvor en Person forvolder en Brand ved Overtrædelse af de gældende Brandpolitiforskrifter. Hvis altsaa en Brand i København, paa Frederiksberg eller i en af Købstæder, hvor Brugen af transportable Acetylenbordlamper er forbudt, foraarsages ved saadan Brug, vil det paa gældende Brandforsikringsselskab mulig paa dette Grundlag, uanset at dette ellers i Almindelighed giver Erstatning for Skade ved »Ildebrand«, kunne hævde, at Adgangen til at faa Erstatning for saadan Skade er forbrudt eller fortabt.

Hvis der derimod ikke opstaar nogen Brand, idet der kun sker en Eksplosion eller Sprængning uden Antændelse af de forsikrede Genstande, altsaa en blot mekanisk Skade ved Ødeleggelse eller mere eller mindre vidtgaaende Beskadigelse, er Københavns Brandforsikring vel ifølge sin Vedtægt, der indrømmer Ret til Erstatning ogsaa for Skade ved Eksplosion af Gas og lignende, erstatningspligtig eller har i hvert Fald Adgang til uden videre Foranstaltninger at indrømme Erstatning. Købstædernes almindelige Brandforsikring er derimod kun forpligtet til at yde Erstatning for mekanisk Skade ved Eksplosion af Lysgas fra et offentligt eller privat Gasværk, og hvad særlig angaar Acetylengasværker kun, saafremt der i vedkommende By ifølge et af Justitsministeriet godkendt Reglement